

נח:

עין משפט
גר מצוה

א וְאֵל מִי שֶׁיֵּשׁ מִלִּי מֵאָה
הִלְכֵה יג פסג עֲשֵׂן מֵה
טוֹשִׁיעַ יִיד ״ס״ קֹסֶה טַעֲמָא
:1
ב וְאֵל מִי שֶׁיֵּשׁ מִלִּי
הִלְכֵה א סמל לאֲרֵן
קֹסֶה טוֹשִׁיעַ יִיד ״ס״ קֹסֶה
טַעֲמָא :2
ג וְאֵל מִי שֶׁיֵּשׁ מִלִּי
כז פסג טוֹשִׁיעַ
יִיד ״ס״ קֹלֶה טַעֲמָא :3
ד וְאֵל מִי שֶׁיֵּשׁ מִלִּי
י סמל טוֹשִׁיעַ יִיד
״ס״ קֹסֶה טַעֲמָא וְכַפִּי
הַקֹּסֶפֶת :4

רבי ישמעאל פרק רביעי עבודה זרה

מסורת הש"ס

(א) |גיר| הערין כערך דרדור
|וכרדורין| ועי' לעיל לב.
|הכרדורין| |והרובקאות|
(ב) |וחלין מח| (ג) |נ"מ פ|
|ע"ש| (ד) |נכרות ח|
(ה) |נדל"ל דאשרען|
(ו) |שנגד אלכעי כל"ר ר"מ|
(ז) |ל"ל כמסיה ר"מ| (ח) |נדך|
|עכ| (ט) |ס"י חתומים|

ליון הש"ס

ר"י ד"ה (כע"א) בזה
ראין טראה בדפרישית
לעיל. כן מ"א ד"ה ב"א:

הנהגות הב"ח

[illegible]

לעזי רש"י

טולניץ (טוניל"ש).
חביות.
רוזילי (דוישי"ל). נקב
בחבית.

מִזְמֶה רַע"י

שניסך יינו של ישראל.
שכך ידו לזכות לעבודת
כוכבים (חולין א. טז.)
אסרו. אף בהגדה, דאדם
לוקר דבר שאיט שלו (שם).
ואחד שאומר לו. אפילו
ניסכו נפיו עובדת כוכבים,
לא כל הימנך כו'. דלן
אדם לוקר דבר שאיט שלו
(שם). לאונסי. על כרחי
שחלסי (שם).

דודוין. גיגית קטנות ובלע"ז טווינג'ן: אידרי עובד כוכבים. קפן
ואחיה נמון היין שלח תשקע: כי יחי דלא לשכשך. וליסכר
בהנאה שאין מנסכין אלף ע"י ששכר. וברצוה להביא של דשייפא.
כפו החבית לצד אחד עד שיספך (א) ייגן לתוך כל אחד שימשך
היין מן העובד כוכבים ואחר כי
יזליאנה ותהא מותרת בהנאה החבית
דכל זמן שידו תחבנה ביין אל ויזליאנה
א"ל לשמור עלה וישכך ואז"י שאת
אזוחין את שרי. ברצוה לשון מטעו על
ידיה כדאמרין לקמן (דף ע"ד) וחמיס
להו אביצרייוו שוליון: דשייפא
שורק לכלי אחר כמ"ה חסופה י"ן
לחמרים: ואז"י דלובכיס. האי ישראל
לעובד כוכבים אחר אסור: למשקל
דמי מהסוף עובד כוכבים שרי. דלאו
מכר הוא ואפי' נהנה ממנו יין נסך
אלא אומר לו שפכת ייני ואבדתי ממנו
ודמי יין כשר קא שקיל: שלח כפני
עובדס כוכבים. רבנאח אשמועינן:
אסור. אף בהנאה: מחיין. אוסו
בהנאה: אל כל הימנך כ"ו. ואז"י
דלא כצירא לן כותיאיס להמירי למכור
לעובד כוכבים אחר מהסוף עובד
כוכבים מיא שרי לאיפריעי נקול.
משום טעם דלא כל הימנך: בראי.
כרייילי: אידרי עובד כוכבים. קפן עובד
כוכבים לן טעם הוא כמו דרי טווא"ה.
ר"ח: הנהיב ונשא עוליו למידי מחמתו

וקפץ להגיל: כל דלדלי ברוח חמרא אסיר. קילוח הסמנוך לנקב אסור
בשמייה ולא בהגאה שהרי אין בלא שששור שהגמז זכ ואינו יכול לשששד:

החם מדקדק העובד כוכבים נתמנו כראוי כדי שיהא ראוי לשמיה אבל
אילו בשמיה זאת דומה קצת תמונה ולכן לא לאסור לכתבמה שיעיר
מתלה כמו שמפרש והיכל אצל דבידעב שרי ואין שום חילוק ודוקמה כמו
מי רבי שמואל בשם רבי אבהו אף יריקה אוסרת בין נסך שמעם
בזבחהם ידו אע"פ שהיה יודע שהוא בין אינו חשוב כשנשך לאסרו
עד אליהם דרבנן דאמרי לעיל (דף ק"ג.) יזכר ומיהו הכהנא האחרון
לדבר דהתם כל שעה אף בקור מדידה הוא נותן לב על מדידתו אם
בכנסת היר סבור שהוא של שמן והוא הכהנא דהרס (ו) דלעיל (דף ק"ג.)
מתחלה לעול האחרון לא מיתסר דמעג עובד כוכבים שלא בכונה
שקורב של שמן היה ומנחתם של בין דשרינן לעיל בהנאה אצל לאחר
י. במא אמינא דה. ומימי רחיה מר' יהודה בן כהנא אע"פ דאמר
רפליני עליה שלא יאמרו כ"כ לאסור אף לזמנו עובד כוכבים עשבו
ונטר וא"כ היה לנו להחשיבם דמי בין נסך מעם מ"מ כיוון דבישראל אם
יזווד חייב בעובד כוכבים לא נמי חשיבין עליה דמי היקור ורשני"ם פ' דב'
הלכה דאמר יבול ואמר הגנאה ואף לאונסך דשמעמע לקמן דב'
לומר לו לא היה לך לאסור ויני דומי קורו שלק מיהו: ד"ל א"א
ע. יאחא היין הלך מדמי ליה לזדיה אבל אם חתב אצבעו בתוך נקב
בכחו משוליה דאמרינן כמקור דלביע כל הכותב טעמה וכ"כ רשב"ס
לגמרי מן הכותב שכל היין אסור דל"א שלא ישכך ברחש הגנא
ול"א ר' פפא ב" ר' יהודה ב"א מר' אבהו. פ' (ו) הקולות הסמך
ואינו יכול לשכך ואידך שרי אף בשמיה דקסור דנדין לאו חיבור
כל יין שלמעלה נקבד אסור דיוין דכורו נמשך אחר הנקב בלחא דרך
פחא דאחמרה כתנאי (ו) חתב על תרומה נמשך בין מפה בין משוליה
שלישן כשהנקב בפיה כל היין שלמעלה נעשה בשום לעליין בשוליה
נגזק דהא חתן (וקמן ע"ג.) נזק אינו חבור לא לטומאה ולא לטרהה אלא
למחשבה שנקבד אצבע הוה ליה "מפה ומשוליה" ר' יהודה דמר מפה
משוליה והשחא אחיה אף דרב פפא כהדרי כר' יהודה לנישאר דכל לאדי
היה על הנקב יין מזדיה לולשנא דרב בראח חמרא אסור נמי ל"א
סך דאחמריה ביה רבנן קר' הלענא השיעו לפיה וק' לך לישא דאמר
ר' חזני מותר בשמיה לכן נראה לפרש דעד בראח אסור וכו' בהנאה
שם וכשם ידו על הנקב נחםס הכל מנללח וחשוב דאילו נגע בזכור
ק' כקונ' ל' ל' הלכתא דרב פפא דהא קים ליה כר' יהודה דייחמרה הוא
היה דבכמה דוכתי פסקינן ריחיד לגבי רביס אכן אומר ר' רוחלי הוא
וותר מרבא משום דרבא רבו וגם הוא כמראה והיה גדול ממנו כחכמה
אחא בשחא פ' י' קים חלילוס "מחויבים בשמיע ומדוקים ויחסיס
ישחא והקנה הנדבך לו נקרה בת גישחא ומוללין בבת גישחא ויחסי
על אצבעו על הבת גישחא לך יא' עוד אם לא יחזור ומוללן ועורבא
א"פ' כל היין שנכתב וקאשי ליה דרב פפא כמאי כנזק א"ל שאני
הנגעט לשוליה הכותב ואפ"ה היה אסור הכל מנעם גריר שכל יין
שחין הגישחא נמנעט אם היה שחל י' כדעתי א"ל לאסור רק עד
אזר אינו נאסר דלמי לאיזו טעם דגריי וא"כ רבא שחאום ש
נראה לפרש לפלוגתא דהתם ביין שהגישחא נמנעט אם שרבה היה
לך לישא דעד בראח אסור ופי' חומא דעד דהכל לבתר דשעשה
י' הגישחא דלון לשון חמרא שמעם הכי והיה לו לתלמודא

מן מלך ומטיילין אותן בזה
ההוא שמועץ נעשות יין
לם לא מביעיה ליה אם יכול
(ו) אסור ואם נתן הענינים

יבדודורין אע"פ שה'
אל' הביא קאמרת *
ההוא אתרונג דנפל *
עובד כוכבים ושקלי *
נקטמה לידה כי הוי *
יברוצה עד דשייף *
עובד כוכבים דנסכיה *
אע"ג דלבוניה לעובד *
ישרי ליה למישקל *
כוכבים מאי טעמא כ *
אשי מנא אמנא לא *
שנכך ינו אמי ישרא *
כוכבים אסור ורבי יהו *
בן בתירא מתירין משוש *
אלא אלא בפני *
שאומו לו לא כל הימ *
היהא חביתא דחמור *
אתא עובד כוכבים א *
אמר רב פפא "כל דל

פרש דמיירי בהתחיל לימשך
זריקה גמי פשיטא שמוסר

היהו כמו חנוני עובד כוכבים
דמי למנו עובד כוכבים דר
ג'יג לקמן שרין בורקה ו
מן אפילו בורקה דוקא בל
מן דאין מילת כלל דקאמן
דאי ר'א א'שכשך. ז'ל
של טיפן דמי לדדו
מה ב'האלא פ' דמדיה
הי טרוד וז'י' ו'הנא
ז'ס פ' דכשיל שגע ביי
והל כשיל לגע ביי וומי
וישכך. **אמר** ד' אש
מיה מיהם מלגן רנן
העובד כוכבים זה רואה לית
הקוקן (גיטין) ו'המנך
דלח כל הימנן וז'י' דאין
מנעמיהם היל לישאל
פ' ש' שס ידו נגד הכרח וומנ
מניה ושל מעלה מחלצנ
הכרח בחיית א'ס נטלו
מאכור כל היין בשימי
יין כאן כשכור שהקב ז'ר
ב'ה כרח חמלה אכור פ'
בחיית כמא' מילתא דרב פ'
ז'ת שלם היי ויזכות ע'
מעמא ז'ל שאין א' מעט
הור של חמלה וומה חב'ר
כרח דלח חשיב ו'הי פ' ו
מז'ר עד חלל הכסית אללא
ששוקר עד כרח שאין יין
כילו מעורב ויהיה מז'ר א'ס
היין ששקר ויהיה דלח ד'ר
ל'גדיה ואין טעם לפסק
עליה אע"ג דהוא בתראה
א' עובד כוכבים לזמי פ'ר
ה'ן חמלה והוא נקרא י'ר
ג'יגשעמא גמעת א'ס מינח א'
ואקסריה רצ' לכולי חמ'ר
ר'ס ר'ת ש'הינעמא א'ל ה'יה
שאל כמא' בגיזא עד יין
דעד כרח אכור אלל
חנענע לעלות ולללא ואין
הקשי לרב פפא גופי'
ר' מה שסופי לללא ע'

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones